

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5SŽ/17/2013
Identifikačné číslo spisu:	9013010109
Dátum vydania rozhodnutia:	26.03.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Morava
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:9013010109.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a zo sudkyň JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a JUDr. Jarmily Urbancovej, v právnej veci navrhovateľky: MAC TV, s.r.o., sídlom Brečtanová 1, Bratislava, IČO: 00 618 322, zast. advokátskou kanceláriou Bugala - Ďurček, s.r.o., sídlom Drotárska cesta 102, Bratislava, proti odporkyni: Rada pre vysielanie a retransmisiu, so sídlom Dobrovičova 8, Bratislava, v konaní o opravnom prostriedku navrhovateľky proti rozhodnutiu odporkyne č. RP/045/2013 zo dňa 12. júna 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/045/2013 zo dňa 12. júna 2013 p o t v r d z u j e.

Navrhovateľke u k l a d á zaplatiť súdny poplatok 500,- € do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku na účet Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vedený v T..

Navrhovateľke právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozhodnutím č. RP/045/2013 zo dňa 12. júna 2013 odporkyňa (ďalej aj „Rada“) rozhodla podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 308/2005 Z.z.“) o tom, že navrhovateľka ako účastníčka správneho konania č. 136-PLO/O-1456/2013 porušila povinnosť ustanovenú v § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. tým, že na programovej službe JOJ PLUS odvysielala dňa 23.12.2012 cca 14:41 hod., 18:41 hod. a 19:52 hod. upútavku na program Barbar Conan klasifikovanú ako nevhodnú a neprístupnú pre vekovú skupinu maloletých do 18 rokov, čím došlo k nesprávnemu zaradeniu predmetnej upútavky do vysielania a tým k nesprávnemu uplatneniu § 4 ods. 1 jednotného systému označovania (ďalej „JSO“). Za uvedené bola navrhovateľke podľa ustanovenia § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. uložená sankcia - pokuta určená podľa § 67 ods. 3 písm. c/ zákona č. 308/2000 Z.z. vo výške 1 000,- €.

V odôvodnení rozhodnutia odporkyňa uviedla, že záznam vysielania je jedným z podkladov pre rozhodnutie v správnom konaní, na ktorom je jednoznačne zaznamenaný skutkový stav. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov si určuje správny orgán. So záznamom vysielania sa je možné oboznámiť len jeho vzhľadom. Prepis/popis skutkového stavu je iba nevyhnutným prejavom zásady písomnosti správneho konania a slúži na zachytenie obsahu skutkového stavu do písomnej podoby.

Ďalej uviedla, že proporionalitu obmedzenia slobody je možné vnímať v dvoch rovinách. Prvou je obmedzenie slobody prejavu zakotvením určitých povinností všeobecným záväzným predpisom, v tomto prípade v § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z.. Rade neprináleží zachovanie proporcionality v tejto rovine skúmať. Navrhovateľ namietla, že JSO má mať len odporúčací charakter. Spochybňuje naliehavú spoločenskú potrebu a teda opodstatnenia označovania programov v televíznom vysielaní podľa vekovej vhodnosti. Túto rovinu skúmal však zákonodarca už pri zavedení tohto zákonného ustanovenia. Obdobné modely je možné nájsť vo väčšine štátov EÚ. Primárnym účelom nástroja JSO je ochrana maloletých prostredníctvom poskytovania jednoduchšej, priamo dostupnej a jednotnej informácie rodičom o vekovej vhodnosti konkrétnej zložky programovej služby. Účelom JSO je informovanie rodičov o vekovej vhodnosti konkrétnej zložky programovej služby. Druhou rovinou proporcionality je obmedzenie slobody prejavu uplatnením konkrétnych zákonných ustanovení. Uvedené explicitne vyplýva aj z ustanovenia § 1 ods. 6 JSO, ktoré uvádza, že obsah každého diela sa klasifikuje samostatne, čo sa však nevzťahuje na posudzovanie obsahu upútavky. V § 6 ods. 5 druhá veta JSO, zákonodarca jednoznačne vyjadril potrebu označiť upútavku totožne ako program, ktorý propaguje. Upútavky na Barbar Conan bola súčasťou upútavkového bloku „plus dnes večer“ a po celý čas jej vysielania bola označená totožným grafickým symbolom ako samotný program, na ktorý upútavala. Nakoľko bola predmetná upútavka označená ako nevhodná a neprístupná pre maloletých do 18 rokov, v zmysle § 4 ods. 1 JSO ju bolo možné zaradiť do vysielania výlučne v čase medzi 22:00 hod. až 06:00 hod.

Pri určovaní výšky sankcie odporkyňa vychádzala zo závažnosti správneho deliktu, rozsahu a dosahu vysielania, miery zavinenia, následkov porušenia povinnosti, trvania správneho deliktu, spôsobu porušenia povinnosti, porušenie povinnosti už v minulosti a pokutu určila na 1 000,- €.

II.

Proti tomuto rozhodnutiu odporkyne podala včas opravný prostriedok navrhovateľka a navrhla napadnuté rozhodnutie zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie. Uviedla, že vzhľadom na obrazovo-zvukového záznamu z vysielania členmi Rady je možné považovať za špecifickú formu ohliadky podľa § 38 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov. Vyhotovenie zápisnice o vykonaní dôkazu - ohliadky má pre vysielateľa zásadný význam, keďže je to významnou procesnou zárukou, pretože táto je objektívnym popisom priameho pozorovania a formalizovaným súhrnom. Vykonávanie dôkazov nemôže prebiehať kabinetným spôsobom a nie je možné zápisnicu o vykonaní dôkazu stotožňovať s prepisom/popisom skutkového stavu vyhotovenom zamestnancom Rady. Navrhovateľka zároveň poukázala na uznesenie rozšíreného senátu Najvyššieho správneho súdu ČR sp.zn. 7 As/57/2010-82 zo dňa 03.04.2012.

III.

Odporkyňa sa vyjadrila k podanému opravnému prostriedku navrhovateľky a navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/045/2013 zo dňa 12. júna 2013 potvrdil. V dôvodoch uviedla, že záznam vysielania je jedným z podkladov pre rozhodnutie v správnom konaní, na ktorom je jednoznačne zaznamenaný skutkový stav. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán. Rada dala navrhovateľke možnosť, aby sa vyjadrila k jeho podkladu a spôsobu jeho zistenia, čo aj navrhovateľka urobila. Podkladmi pre vydanie napadnutého rozhodnutia boli písomný prepis/popis skutkového stavu, záznam vysielania a písomné vyjadrenie navrhovateľky. Z povahy

záznamu vysielania je zrejmé, že je možné sa s ním oboznámiť len jeho vzhľadnutím a toto vzhľadnutie je nevyhnutnou súčasťou zistenia skutkového stavu veci. Prepis/popis skutkového stavu nie je možné stotožňovať so zápisnicou o vykonaní dôkazu, nakoľko písomný prepis/popis skutkového stavu je iba nevyhnutným prejavom zásady písomnosti správneho konania. Skutkový stav je najhodnovernejšie zachytený len v podobe záznamu vysielania. Sama navrhovateľka nenamietala rozpor medzi skutkovým stavom popísaným v napadnutom rozhodnutí a predmetným záznamom. Obdobná námietka bola už vznesená v konaniach 2SŽ/3/2009, 3SŽ/66/2009, 3SŽ/22/2012, v ktorých najvyšší súd postup odporkyne potvrdil.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne na základe podaného opravného prostriedku preskúmal napadnuté rozhodnutie postupom podľa § 246 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 250l ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) a § 64 ods. 6 zákona č. 385/2000 Z.z. a na pojednávaní súdu dňa 26. marca 2015 (za neúčasti neospravedliveného navrhovateľa, ktorému bolo predvolanie riadne doručené), po preskúmaní dôvodov uvedených v opravnom prostriedku a po oboznámení sa s ústnymi vyjadreniami zástupcov účastníkov konania, ako aj po oboznámení sa s obsahom pripojeného administratívneho spisu č. 136-PLO/O-1456/2013, vrátane obrazovo-zvukového záznamu došiel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľky nie je dôvodný.

Z obsahu spisového materiálu, ktorý bol predložený súdu vyplýva, že v tejto veci bolo začaté správne konanie oznámením o začatí správneho konania zo dňa 12.03.2013, ktoré bolo doručené advokátovi navrhovateľky dňa 03.04.2013. V spise je pripojený obrazovo-zvukový záznam predmetného programu, vyjadrenie (stanovisko) navrhovateľky k oznámeniu o začatí správneho konania, zápisnica o hlasovaní Rady zo dňa 12.06.2013 a napadnuté rozhodnutie Rady.

Úlohou najvyššieho súdu v zmysle námietok navrhovateľky bolo posúdiť, či navrhovateľka odvysielaním týchto programov porušila zákonné ustanovenie špecifikované odporkyňou v rozhodnutí a či sankcia bola uložená v súlade so zákonom. Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal, či napadnuté rozhodnutie odporkyne nevybočilo z medzí hľadísk ustanovených zákonom, či jej závery zodpovedajú zásadám logického myslenia a či podklady pre takýto úsudok boli zistené úplne a riadnym procesným postupom.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

V prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov, postupuje súd podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. (§ 250l ods. 1 O.s.p.). Súdom môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250q ods. 1 veta druhá O.s.p.).

Podľa § 250l ods. 2 O.s.p., pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Úlohou senátu najvyššieho súdu v posudzovanej veci bolo postupom podľa ustanovení tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmať zákonnosť postupu a zákonnosť napadnutého rozhodnutia odporkyne, ktorým rozhodla, že navrhovateľka porušila povinnosť ustanovenú v § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. tým, že na televíznej programovej službe JOJ PLUS dňa 23.12.2012 o cca 17:41 hod., 18:41 hod. a 19:52 hod. odvysielala upútavku na program Barbar Conan, ktorú neoznačila grafickým symbolom jednotného systému označovania (JSO), čím došlo k nesprávnemu uplatneniu § 4 ods. 1 JSO a bola jej udelená sankcia - pokuta vo výške 1 000,- €.

Podľa § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. na základe klasifikácie programov podľa vekovej vhodnosti

sú vysielateľ televíznej programovej služby a poskytovateľ audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie povinní na ochranu maloletých zaviesť a uplatňovať jednotný systém označovania ustanovený podľa osobitného predpisu.

Podľa § 6 ods. 5 JSO, programy alebo iné zložky televíznej programovej služby klasifikované ako nevhodné pre vekovú skupinu maloletých do 7 rokov, do 12 rokov, do 15 rokov alebo nevhodné a neprípustné pre vekovú skupinu maloletých do 18 rokov a programy alebo iné zložky televíznej programovej služby klasifikované ako vhodné pre vekovú skupinu maloletých do 7 rokov, od 7 rokov, do 12 rokov, od 12 rokov alebo od 15 rokov sa označujú grafickým symbolom jednotného systému označovania po celý čas vysielania týchto programov alebo iných zložiek televíznej programovej služby v pravom alebo ľavom hornom rohu televíznej obrazovky. Upútavka k programu sa označí totožným grafickým symbolom ako samostatný program.

Podľa § 5 ods. 1 písm. g/ zákona č. 308/2000 Z.z. do pôsobnosti Rady v oblasti výkonu štátnej správy patrí dohliadať na dodržiavanie povinností podľa tohto zákona a podľa osobitných predpisov.

Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem ustanovení § 23v časti nesprístupnenia zápisníc o hlasovaní a § 49, 53, 54, 56 až 68 zákona o správnom konaní.

Podľa § 64 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi Rada ukladá tieto sankcie:

- a) upozornenie na porušenie zákona,
- b) odvysielanie oznamu o porušení zákona,
- c) pozastavenie vysielania alebo poskytovania programu alebo jeho časti,
- d) pokutu,
- e) odňatie licencie za závažné porušenie povinnosti.

Podľa § 67 ods. 3 písm. c/ zákona č. 308/2000 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2013, rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby okrem vysielateľa prostredníctvom internetu od 663 € do 66 387 € a vysielateľovi rozhlasovej programovej služby od 99 € do 19 916 €, ak nezabezpečil klasifikáciu a označenie programov alebo iných zložiek programovej služby (§ 20 ods. 4).

Najvyšší súd po oboznámení sa so spisovým materiálom vrátane priloženého záznamu programu (§ 250q ods. 1 veta druhá O.s.p.) v súlade s názorom odporkyne mal za to, že neoznačenie upútavky na program Barbar Conan grafickým symbolom JSO naplnilo kritériá stanovené v § 6 ods. 5 JSO.

Z uvedeného podľa názoru najvyššieho súdu nesporne vyplýva, že navrhovateľka porušila povinnosť jej danú z ustanovenia § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. pretože nesprávne uplatnila JSO. Podľa názoru najvyššieho súdu nemožno opomíňať, že maloletí sú najnáchylnejšou a najcitlivejšou skupinou na preberanie vonkajších vplyvov a vzorov pri formovaní vlastného individuálneho rebríčka hodnôt, zvlášť z masmédií, a preto má za to, že príspevok svojím obsahom naplnil zákonné predpoklady na to, aby bolo možné konštatovať zákonnosť preskúmaného rozhodnutia odporkyne, keďže program, na ktorý upútavka upútalala bol nevhodný pre maloletých do 18 rokov.

K námietke navrhovateľky uvedenej v opravnom prostriedku týkajúcej sa k prepisu/popisu posudzovaného programu, senát najvyššieho súdu uvádza, že odporkyňa vyhotovila takýto prepis zo záznamu vysielania pre účely správneho konania. S týmto navrhovateľku v rámci administratívneho konania oboznámila a poskytla jej možnosť vyjadriť sa k obsahu prepisu vysielania, ako k podkladu pre rozhodnutie, o čom svedčí i stanovisko navrhovateľky doručené odporkyni dňa 08.04.2013. Navrhovateľka v rámci správneho konania nenamietala konkrétne rozpory predmetného prepisu/popisu vysielania so záznamom vysielania posudzovaného programu. Čo sa týka námietky navrhovateľky, že oboznámenie sa s obsahom záznamu je vlastne vykonanie dôkazu ohliadkou a bolo povinnosťou odporkyne spísať o vykonaní dôkazu ohliadkou podľa § 22 ods. 1 správneho poriadku zápisnicu,

najvyšší súd uvádza, že v žiadnom prípade nie je možné považovať vzhladnutie záznamu za vykonanie dôkazného prostriedku ohliadkou. Dôkazný prostriedok - ohliadka je oboznámenie sa s vonkajšími znakmi hnutelnej alebo nehnuteľnej veci, nejde však o oboznámenie sa s jej obsahom, ako v prípade záznamu z vysielania.

Iné námietky neboli v opravnom prostriedku zo strany navrhovateľky uvádzané.

Záverom poukazuje senát najvyššieho súdu na svoje obdobné rozhodnutie sp.zn. 5SŽ/14/2013 zo dňa 27.11.2014.

Keďže v rozsahu navrhovateľkou vymedzených dôvodov nebolo zistené pochybenie pri aplikovaní relevantných zákonných ustanovení, najvyšší súd s poukazom na vyššie uvedené napadnuté rozhodnutie odporkyne podľa § 250q ods. 2 O.s.p. potvrdil.

O uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok rozhodol najvyšší súd podľa § 2 ods. 4 veta druhá a § 5 ods. 1 písm. h/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov a položky č. 10 písm. g/ Sadzobníka súdnych poplatkov ako prílohy k uvedenému zákonu v znení účinnom od 01. októbra 2012, podľa ktorého je navrhovateľka povinná zaplatiť na účet súdu súdny poplatok v sume 500 €. Účet najvyššieho súdu je vedený v T. pod č. XXX XXXX/XXXX.

O náhrade trov konania najvyšší súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že navrhovateľke právo na náhradu trov konania nepriznal, keďže v konaní nemala úspech.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05 2011) jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.